RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 84.715 van 18 januari 2000
in de zaak A. 69.163/XII-1960.

In zake : Hugo BREEUR,
wonende te ANTWERPEN,
Handboogstraat 7

tegen :

de stad ANTWERPEN.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Hugo BREEUR op 30 mei 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Antwerpen dd. 28/9/1995 houdende de benoeming van 5 helpers-motoristen bij het havenbedrijf/havenkapiteindienst" en van "de impliciete weigering om (hem) te muteren (...) naar de dienst havenbedrijf/havenkapiteindienst";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur B. THYS;

Gelet op de beschikking van 27 april 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 30 november 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 januari 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat P. VAN DER STRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is sinds 1 oktober 1994 als "statutair helper-motorist" werkzaam bij de technische dienst van het havenbedrijf van de stad Antwerpen.

1.2. Met een brief van 16 oktober 1994 aan het college van burgemeester en schepenen vraagt verzoeker een mutatie aan naar de havenkapiteindienst.

1.3. Ter "aanvulling" van twaalf vacante betrekkingen van helper-motorist bij de havenkapitein-dienst, beslist het college van burgemeester en schepenen op 28 september 1995 vooreerst vijf contractuele helpers-motoristen van de havenkapitein-dienst, die op grond van hun rangschikking na een vergelijkend examen thans in aanmerking komen voor een

benoeming, met ingang van 1 oktober 1995 op proef te benoemen en verder zeven helpers-motoristen van de technische dienst van het havenbedrijf, ingevolge hun verzoek, met ingang van dezelfde datum naar de haven-kapiteindienst over te plaatsen. Verzoeker is daar niet bij. Wat de benoeming van de vijf contractuele helpers-motoristen betreft overweegt het college dat betrokkenen op de havenkapiteindienst tewerkgesteld blijven "gelet op hun aldaar opgedane ervaring".

Het is deze beslissing die het voorwerp uitmaakt van het voorliggend beroep tot nietig-verklaring.

1.4. Op 2 oktober 1995 richt verzoeker volgend schrijven aan het college van burgemeester en schepenen :

> "Hierbij wil ik, Breeur Hugo, (...), tewerkgesteld bij de baggerdienst als vastbenoemde Helper-Motorist, verzoeken een herziening aan te gaan van de zitting in uw College van 28/9/1995, betreffende de open-staande betrekkingen van Helper-Motorist voor HKD-NA.
> Ik ben zeer ontgoocheld met de openstaande vacature van Helper-Motorist aan de HKD die mede zouden ingevuld zijn door contractuelen.
> Ik ben in dienst van 1/10/1994 en heb mijn over-plaatsing aangevraagd op 16/10/1994 voor HKD-NA. Volgens de rangschikking die ik op mijn examen behaalde, sta ik op de 14de plaats. Ik heb vernomen dat 5 personen die nog niet vast benoemd zijn en in rangschikking ná mij komen reeds hun plaatsing hebben bekomen.
> Daar ik van mening ben dat dit niet volgens de normale procedure verlopen is, had ik graag een herziening aangevraagd.
> Daar ik van mening ben dat het personeelsbeleid van de stad Antwerpen op een correcte wijze uitgevoerd wordt, hoop ik op een gunstig antwoord (...)".

1.5. Met een brief van 22 februari 1996 infor-meert een adviseur van de juridische dienst van de Algemene Centrale van de Openbare Diensten (ACOD), namens verzoeker, bij het college van burgemeester en

schepenen naar "de stand van zaken in dit dossier". De adviseur zet daarbij uiteen dat verzoeker van oordeel is dat hij ingevolge de statutaire aanwerving van contractuelen, waarvan hij meent dat ze "eerlang doorgang (zal) vinden", niet kan worden overgeplaatst naar de havenkapiteindienst, terwijl mutatie nochtans primeert op werving.

1.6. Met een brief van 17 april 1996 antwoorden de stadsecretaris en de afgevaardigde schepen aan verzoekers vakbond dat het gemeentelijk reglement "op de verplaatsing van personeel" het college van burgemeester en schepenen er niet toe verplicht bij "de aanvulling van vacante plaatsen" personeelsleden van andere diensten die om hun overplaatsing hebben verzocht, "bij voorrang werkelijk over te plaatsen" maar dat het reglement er het bestuur alleen toe verplicht die aanvraag bij voorrang te onderzoeken. Zij stellen verder dat, bij het treffen van het besluit van 28 september 1995, verzoekers aanvraag om overplaatsing "volgens de rangschikking op de lijst van de vragen om overplaatsing (nog) niet aan de beurt (was)" en dat de benoeming van vijf contractuelen ingegeven was door het feit dat de betrokkenen in de dienst reeds ervaring hadden opgedaan.

1.7. Op 30 mei 1996 dient verzoeker het voorliggend beroep in tot nietigverklaring van de onder 1.3 vermelde beslissing van het college van burgemeester en schepenen;

2.1. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat het beroep laattijdig ingediend is; dat zij dienaangaande uiteenzet dat het bestreden besluit niet bekendgemaakt noch aan verzoeker betekend moest worden zodat de beroepstermijn voor hem ingegaan is op het ogenblik van de feitelijke kennisneming van het besluit van 28 september 1995; dat volgens haar uit verzoekers

brief van 2 oktober 1995 aan het college van burgemeester en schepenen blijkt dat hij toen kennis had van de precieze inhoud en draagwijdte van het bestreden besluit zodat verzoeker ten onrechte ervan uit gaat dat de beroepstermijn slechts aangevangen is bij de ontvangst, door zijn vakbond, van de brief van 17 april 1996 van het college van burgemeester en schepenen;

2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord uiteenzet dat zijn brief van 2 oktober 1995 aan het stadsbestuur gebaseerd was op een aantal geruchten over het innemen van betrekkingen door contractuelen, dat die brief er precies toe strekte om van het stadsbestuur meer duidelijkheid te verkrijgen en om zijn situatie nog eens expliciet onder de aandacht te brengen en dat het uitblijven van een antwoord tot 17 april 1996 het hem niet mogelijk maakte zich met concrete gegevens te verzetten tegen het besluit van 28 september 1995;

Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie nog stelt dat uit zijn briefwisseling met de verwerende partij duidelijk blijkt dat er bij hem "onzekerheid en verwarring" bestond over het gebeurde, dat de verwerende partij de verplichting had hem in te lichten over zijn situatie, hem duidelijkheid te verschaffen en hem te wijzen op zijn mogelijkheden van beroep en dat zij, door dat niet te doen, onbehoorlijk gehandeld heeft;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker niet betwist dat het bestreden besluit niet bekendgemaakt moest worden en dat het ook niet behoort tot de categorie beslissingen die aan een belanghebbende derde zoals verzoeker betekend moest worden, desgevallend met de mededeling van de bestaande beroepsmogelijkheden; dat de ontvankelijkheid ratione temporis van het beroep derhalve

afhangt van het antwoord op de vraag of verzoeker meer dan zestig dagen voor het indienen van het onderhavig beroep een voldoende kennis had van de inhoud en de draagwijdte van het bestreden besluit van 28 september 1995; dat de verwerende partij in de brief van 2 oktober 1995 het bewijs ziet van die voldoende kennis terwijl verzoeker stelt dat hij op dat ogenblik slechts over geruchten beschikte;

2.3.2. Overwegende dat verzoeker in zijn brief van 2 oktober 1995 aan het college van burgemeester en schepenen vraagt zijn beslissing van 28 september 1995 te herzien met betrekking tot de "invulling" van vacante betrekkingen van helper-motorist bij de havenkapitein-dienst en dat hij er op wijst dat die invulling gebeurd is met personeelsleden die nog niet vastbenoemd waren en die na hem gerangschikt werden; dat hij in die brief niet vraagt om meer uitleg over de inhoud van het besluit van het college, maar dat hij integendeel vraagt om een "herziening" van de beslissing om reden dat zij "niet volgens de normale procedure verlopen is", wat impliceert dat hij goed wist wat er beslist was; dat verzoeker voorts geen enkel bewijs voorlegt van brief-wisseling die hij met het bestuur zou hebben gevoerd en waaruit duidelijk zou blijken dat hij ook na het schrijven van de brief van 2 oktober 1995 in twijfel verkeerde over de inhoud van het bestreden besluit; dat derhalve de verwerende partij wordt bijgevallen waar zij de brief van 2 oktober 1995 van verzoeker ziet als het bewijs van een voldoende feitelijke kennis van het bestreden besluit;

2.3.3. Overwegende dat, in het kader van de vraag naar de tijdigheid van het beroep, de brief van 2 oktober 1995 van verzoeker wel begrepen moet worden als een binnen de beroepstermijn aan het bestuur gerichte vraag om zijn beslissing te heroverwegen; dat

dergelijke vraag de termijn om bij de Raad van State in beroep te komen stuit wanneer de betrokkene er nieuwe gegevens mee naar voren brengt die het bestuur er kunnen toe brengen de zaak opnieuw te onderzoeken of wanneer de overheid er tegenover de bezwaarindiener blijk van gegeven heeft de zaak opnieuw te onderzoeken;

Overwegende in dit geval dat verzoeker er zich in zijn brief van 2 oktober 1995 alleen maar in het algemeen over beklaagt dat de correcte procedure niet gevolgd is terwijl hij ook niet aantoont dat de verwerende partij hem zou hebben laten blijken dat zij de zaak opnieuw wenste te onderzoeken; dat verzoeker er zich dan ook niet kan op beroepen dat ten gevolge van zijn brief van 2 oktober 1995 de beroepstermijn niet is beginnen lopen;

2.4. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat het annulatieberoep ingediend is meer dan zestig dagen nadat verzoeker er een voldoende kennis van had; dat het beroep onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien januari 2000, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **J. DE BRABANDERE.**